

Slavnostní projev při příležitosti 700 let od první zmínky o obci ALBRECHTICE ze dne 29. května 2004

Vážení občané obce Albrechtice
Vážení hosté a návštěvníci dnešní slavnosti

Každá historie, ať se jedná o historii národní nebo regionální, má svoje mezníky, památné dny, svoje pamětní stránky, u kterých se zastavujeme, vzpomínáme a přemýšlíme. Zvláště jde li o místo, kde jsme se narodili, nebo kde jsme prožili část svého života.

Naše obec a s ní mnoho okolních obcí si v letošním roce připomíná 700. výročí první písemné zmínky v listinných zápisech.

Je to zastavení významné nejen pro naše občany, ale i pro všechny rodáky a návštěvníky obce, kteří se sem rádi vrací.

700 let je velký kus historie. Kdybychom měli možnost celé toto období promítnout jako film, byl by to asi zajímavý zážitek. Bohužel to nelze, tak se chytáme každé písemné zprávy, z různých pramenů, abychom si důležité události přiblížili a zprostředkovali je ostatním.

Pokusili jsme se toto období 700 let zachytit do publikace, kterou jsme nazvali ALMANACH OBCE ALBRECHTICE. Hlavní myšlenkou je shrnout minulost obce z dostupných materiálů, protože žádné kroniky, které by popisovaly život v obci do roku 1945, se nedochovaly. Publikace má rovněž zmapovat dobu nedávné historie. Připomenout okamžiky, na které se již řada obyvatel nepamatuje nebo je vůbec nezná.

Přeji této publikaci úspěch. Přeji jí, aby čtenáře podnítila k zájmu o naši obec, aby poznání její minulosti přispělo k lepšímu porozumění pro potřeby obce i pro společné soužití občanů.

Každá doba v uplynulých dějinách obce přinášela něco jiného a obec nějak poznamenala, ať už v dobrém či zlém.

Albrechtice byly do roku 1945 převážně obydleny občany německé národnosti. Po roce 1945 došlo, tak jako v i v ostatních okolních obcích, na základě Benešových dekretů k velkým změnám, které souvisely s odsunem německého obyvatelstva. V obci zůstalo několik smíšených česko-německých rodin. Albrechtice byly dosídleny českým obyvatelstvem z vnitrozemí.

Osídlení bylo rovněž směrem na tzv. Kulínu. Další osada vznikla na tzv. Hutberku, směrem k dnešnímu vysilači. Dnes v těchto místech už žádné domky nejsou.

Po odsunu sudetských Němců byla v obci nastolena národní správa. Později vznikl národní výbor. Ve funkcích předsedů působili Karel Šebek st.

Ladislav Sychra, Jan Doležal, Karel Šebek ml. a Alois Hrabáček st.

1. ledna 1976 byla obec Albrechtice připojena k městu Lanškroun. Občany obce zastupoval občanský výbor. Předsedou byl pan Alois Filip. V té době pokračovala výstavba rodinných domků v lokalitě nad splavem. Dále byla postavena v akci „Z“ prodejna smíšeného zboží, kterou město Lanškroun prodalo Jednotě. Ze strany města nebyla Albrechticím věnována dostatečná pozornost, obecní budovy chátraly, zvyšovala se nespokojenost občanů a to vše vyústilo petiční akcí k osamostatnění obce.

K 1.1. 1991 byly Albrechtice zaregistrovány jako samostatná obec.

Ve volbách 10.12. 1990 bylo zvoleno první zastupitelstvo a starostou se stal pan Alois Hrabáček. V únoru 1991 byla v budově základní školy zřízena kancelář Obecního úřadu.

Zastupitelé začali velmi rychle odstraňovat nedostatky v obci. Opravil se veškerý obecní majetek – budova obecního úřadu, požární zbrojnice. Vyměnila se krytina na budově ZŠ. V roce 1995 bylo zjištěno, že majetkem obce je i kaple sv. Anny. Provedla se oprava střechy a vnějších omítek.

Současně byla opravena hřbitovní zeď a márnice. Později byla kaple zvenku osvětlena a v současnosti tvoří dominantu obce. V letošním roce proběhla rekonstrukce vnitřních dřevěných prvků, oken a vstupních dveří. Naším záměrem je v příštím roce rekonstrukci dokončit a zpřístupnit

občanům a návštěvníkům obce tuto památku.

V roce 1997 zasáhla obec povodeň. Poničeny byly mosty, komunikace a celé koryto řeky. I v této situaci si obec uměla poradit a výsledkem jsou opravené mosty a nové komunikace. Zároveň bylo rekonstruováno i veřejné osvětlení. Vyčistily se všechny černé skládky a začala pravidelná údržba zeleně. Byl zřízen sběrný dvůr a začalo se s tříděním komunálního odpadu.

Velkou investicí byla oprava bývalé jídelny st. statku, která se přeměnila na dnešní MOTOREST. Důležitou spojnici mezi Albrechticemi a Lanškrounem se stala cyklostezka, která vyřešila problém bezpečného pohybu cyklistů a chodců mezi oběma místy. Otevřena byla v loňském roce. Velký podíl na vzniku této komunikace má bývalý starosta města Lanškrouna Doc. Maixner.

Mohl bych dále pokračovat v aktivitách obce co se vše změnilo po roce 1990. Myslím, že to není nutné, většina z Vás se o tom přesvědčila sama.

Nechci zapomenout na osobnosti v obci, které tvoří historii i současnost. O některých jsem se již zmínil. Některým za chvíli předáme pamětní listy. Chtěl bych připomenout i další.

Pan Bedřich Polanský byl zaměstnán u obce v rámci veřejně prospěšných prací. Všichni ho pamatujete jako pracovitého, ochotného člověka se smyslem pro humor. Aktivně se podílel na práci mysliveckého spolku, byl rovněž členem hasičů a účastnil se akcí rybářů.

Pan Zdeněk Suchomel – člen zastupitelstva v letech 1990 – 1994. Kapelník hudební skupiny TRAVERZA, velký organizátor kulturních a společenských akcí.

Pan Josef Troják – pracoval jako předseda finanční komise, později finančního výboru. Mnoho let se podílí na chodu sběrného dvora.

Pan Josef Hanuš je znám svoji pracovitostí a aktivitou. V obci vykonával po dlouhá léta skladníka materiálu civilní ochrany.

Mnozí z vás jste se již setkali s členkami sboru pro občanské záležitosti. Mnoho let a ve svém volném čase se této činnosti věnují paní Zdeňka Hostovská a paní Marie Kropáčková. Provádí návštěvy jubilantů, vítání občánků.

Z dalších mohu jmenovat pana Josefa Langra, který by mohl být příkladem údržby veřejných prostranství. Paní Zdeňku Nožkovou, která se po zrušení místního obchodu ujala nelehkého úkolu zásobování obyvatel. Její „PENIMARKET“ zná v obci každý.

Zimní údržbu komunikací zajišťuje pan Pavel Gregor společně s otcem a bratrem.

A tak bych mohl pokračovat. Určitě bychom našli u každého obyvatele něco, čím bychom ho charakterizovali a čím se zapsal do života obce.

Uzavřelo se 700 let a obec určitě čekají další roky, desetiletí a staletí. Je na nás občanech jaká ta další období budou.

Měli bychom vytvořit takové podmínky, aby se obec stala místem příjemného bydlení a odpočinku. Máme pro to předpoklady. Plynulý přechod obce do oblasti přírodní rezervace Sázavské údolí láká stále více návštěvníků a zájemců o bydlení.

Naším hlavním cílem by mělo být vytvořit lokality pro výstavbu nových rodinných domků. Vyřešit odkanalizování obce. Trápí nás i absence společenského sálu. To je jen část problémů, které by měly být řešeny v nejbližších letech.

Přeji nám všem, aby toto výročí posílilo naše sebevědomí příslušnosti k obci, která má tak dlouhou

historii a je naším domovem.